

İlgili Kanun / Madde
506 S.SSK/130

T.C
YARGITAY
10. HUKUK DAİRESİ

Esas No: 2006/9664
Karar No: 2006/13991
Tarihi: 06.11.2006

● İŞ MÜFETTİŞLERİNİN USULUNCE TUTMUŞ OLDUKLARI TUTANAKLARIN AKSİ EŞDEĞER BELGELERLE KANITLANINCAYA KADAR GEÇERLİ OLMASI

ÖZETİ: 506 Sayılı Kanununun 130. maddesi hükmüne göre, Kurum müfettişi tarafından usulünce düzenlenmiş tutanaklar, aksi eşdeğerde delillerle kanıtlanıncaya kadar geçerli belgelerdendir. Anılan maddede 25.08.1999 tarih ve 4447 Sayılı Kanunla yapılan değişiklikle de "sigorta müfettişlerinin bu kanunun uygulanması bakımından iş Kanununda belirtilen teftiş, kontrol ve denetleme yetkisini haiz buldukları" öngörülerek bu yönde 4857 sayılı İş Kanununun 92/son maddesine yollamada bulunulmakla, geçerli biçimde düzenlenen tutanak aksinin eşdeğerde, delillerle ispatlanması gereğine ilişkin ilke aynen muhafaza edilmiştir.

DAVA: Davacı, davalı Kurum tarafından tahakkuk ettirilen prim ve gecikme zammının iptaline karar verilmesini istemiştir.

Mahkeme, ilâmında belirtildiği şekilde isteğin kısmen kabulüne karar vermiştir.

Hükmün, taraflar Avukatı tarafından temyiz edilmesi üzerine, temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve Tetkik Hâkimi Mustafa Arınmış tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tespit edildi.

1- Dosyadaki yazılara, toplanan delillere ve hükmün dayandığı gerektirici sebeplere göre, davacının temyiz itirazlarının reddi gerekir.

2- Davalı Sosyal Sigortalar Kurumu yönünden;

Yargıtay Kararları

Davacı, 09.09.1998 tarihli Kurum müfettişi raporunun ve bu rapor dayanak alınarak re'sen tahakkuk ettirilen prim ve gecikme zammının iptalini istemiş, mahkemece, davaya konu iş'in kaç kişi tarafından yapılabileceğine ve tahakkuk etmesi gereken sigorta primine ilişkin bilirkişi raporları dayanak alınarak davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Bir kısım çalışanların Kuruma yaptığı şikayet üzerine görevlendirilen Kurum müfettişi Erhan Yurtesen tarafından usulünce tanzim edilen 09.09.1998 tarihli müfettiş raporunda, "ihale mercüince tanzim olunan puantaj kayıtlarında tespit olunan çalışanların büyük bir çoğunluğunun Kuruma hiç bildirilmediği, bildirilenlerinde çalışma günlerinin noksan bildirildiği" tespit edilmiştir. Bu raporu dayanak alan Kurum, istenilmesine karşın, davacının vermediği bildirme ve bordroları re'sen tanzim ederek prim ve gecikme zammı tahakkuk ettirmiştir.

506 Sayılı Kanununun 130. maddesi hükmüne göre, Kurum müfettişi tarafından usulünce düzenlenmiş tutanaklar, aksi eşdeğerde delillerle kanıtlanıncaya kadar geçerli belgelerdir. Anılan maddede 25.08.1999 tarih ve 4447 Sayılı Kanunla yapılan değişiklikle de "sigorta müfettişlerinin bu kanunun uygulanması bakımından iş Kanununda belirtilen teftiş, kontrol ve denetleme yetkisini haiz buldukları" öngörülerek bu yönde 4857 sayılı İş Kanununun 92/son maddesine yollamada bulunmakla, geçerli biçimde düzenlenen tutanak aksinin eşdeğerde., delillerle ispatlanması gereğine ilişkin ilke aynen muhafaza edilmiştir.

Somut olayda, dosya içeriğine göre, usulünce tanzim edilen 09.09.1998 tarihli Müfettiş raporunun aksinin eşdeğerde delillerle kanıtlanamadığı belirgin olduğu gözetilerek davanın tümünden reddi yerine, maddi veri ve olgulara aykırı olan bilirkişi raporu dayanak alınarak yazılı şekilde karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

0 halde davalı Kurum vekilinin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ: Temyiz edilen hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA**, 06.11.2006 gününde oybirliğiyle karar verildi.